

то рече Симонъ, душа-та на мъртвѣго, коя-то трепери по вече отъ васъ. -- О! Той е нашій близосѣдникъ Матѳей — Той ли е? и що ви казувахъ азъ? вѣрувате ли вече тѣя воображенія? и ты безумный! (рече младѣму нѣхному сыну) ако бы сторилъ преди пятнадцатъ дни това що сторихме мы тая нощъ вѣстно не бы загубили онова жито, кое-то ви открадна тойзи лукавый челоуѣкъ. Ето каковъ плодъ превосе сувѣріе и боязливость. Сувѣріе-то направя челоуѣка слѣпъ, а боязливость-та го уничижава. Не требува да ны е страхъ отъ мъртвѣте но отъ живы-те. Боязливость-та е безчестенъ и презрителенъ порокъ. Когда-то Ви е страхъ отъ нѣкое нещѣ идете да го вижде отъ близо, и щѣ ся смѣете и Вые сами за боязливость-та си. И ты киръ Матѳее! ако не обычашъ да тѣя придадеме вѣручѣ-те на правосудіе-то, ты ся потруди утрѣ, да донесешъ тука, всичко-то жито що си открадналъ. Матѳей попроси прощеніе, и ся обѣща да донесе на задъ жито-то. Таково зло воспитаніе даватъ на дѣца-та си неучени-те родители; вкореняватъ вѣ души-те имъ суетенъ страхъ изъ дѣтсво.